

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Præposito Et Capitulo Brivatensibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

ABBATI DE PIGVAVIA
Meriburgensis diocesis, & Præposito
Magdeburgensi.

Epist. 70.
Adversus Episcopum
Hildesheimensem.

SI utile ac sincerum membrum Ecclesie dictus Hildesheimensis Episcopus extitisset, & voluisset prudenter advertere quod præcisus ab arbore ramus beneficium radice amittit, non solum in devium excommunicari & reprobis non declinasset Ottonis, sed adhuc in unitate ac devotione fidei Ecclesie Romanæ persisteret, quæ disponente Domino mater est omnium fidelium & magistra. Verum cum adversus eandem calcaneum præsumptuosus exerit, non intelligens quod bestia, si montem tetigerit, lapidabitur, & durum est contra stimulum calcitrare, nec se magistrum per opera exhibet, nec discipulum recognoscit. Et quidem si vitium ingratitude in eo beneficiorum nostrorum non abolevisset memoriam, licet timorem amiserit, fortè reverentiam conservasset. Sed utrumque, sicut pendimus, amisisse dinoscitur, cum nec timoris indicia nec alicujus devotionis scintilla remansisse videatur in ipso. Pro sua enim rebellione ac inobedientia, sicut accepimus, primò suspensus, ac deinde vinculo excommunicationis astrictus, contra nobiles viros Lantcravium Turingiæ & Albertum Comitem de Hevelten devotos & fideles Ecclesie per suos cum exercitu, ac si hoc deceret Episcopum, insurrexit, & non sine ridiculo, qui de pastoribus habebatur, lupum inducebat in oves quas Petri concludebat ovile, dum eo impugnante cum excommunicato prædicto, terras nobilium prælatorum, multi fuerint interempti pro Ecclesie libertate, quam ancillare assistendo tyranno talis Episcopus nitebatur. Et quasi hæc non suffecissent ad injuriam & offensam, non sine contemptu sedis apostolicæ ad curiam Ottonis accessit, in judicium & aliis Episcopus excommunicato communicans quem laicorum pars potior evitabat. Vt autem Romanam Ecclesiam factus hostis agnoscat, quam sprexit qui videbatur amicus, & culpam in penis intelligat, qui beneficia non agnovit, cum etiam tanto tempore non sine gratia expectatus, pro tantis excessibus nec unum curaverit nuntium ad sedem apostolicam destinare, distretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus inquisita plenius veritate, si vobis constiterit de præmissis aut aliis quæ ad ejus amotionem sufficiant, auctoritate nostra ipsum à regimine

* Vide lib. 14.
epist. 126.

Hildesheimensis Ecclesie perpetuò amoven-
tes, faciatis eidem Ecclesie de persona
idonea & Ecclesie Romanæ plenè devota
sublato cujuslibet contradictionis & appel-
lationis obstaculo per electionem canoni-
cam provideri; contradictores per censu-
ram ecclesiasticam appellatione postposi-
ta compescentes. Tu denique, fili Abbas,
super te ipso &c. Datum Laterani v. i. Idus
Iunij, pontificatus nostri anno sextode-
cimo.

E I S D E M.

SI utile ac sincerum membrum Ecclesie dictus Halberitatenis Episcopus extitisset &c. ut supra in eandem modum usque scintilla remansisse videatur in ipso. Pro sua enim inobedientia & rebellione, sicut accepimus, primò suspensus, ac deinde vinculo excommunicationis astrictus, publicè divina præsumpsit officia celebrare, oleum sacrum & chrisma conficiens, aliaque sacramenta Ecclesie temerarius administrans. Et quasi hæc non suffecissent ad injuriam & offensam, non sine contemptu sedis apostolicæ ad curiam Ottonis accessit, in judicium & aliis Episcopus excommunicato communicans quem laicorum pars potior evitabat. Cum eodem etiam Ottone contra nobilem virum Lantcravium Turingiæ, devotum & fidelem Ecclesie, intrepidus cum exercitu, ac si hoc deceret Episcopum, insurrexit, & non sine ridiculo, qui de pastoribus habebatur, lupum inducebat in oves quas Petri concludebat ovile, dum eo impugnante cum excommunicato prædicto castrum quod Wreen vocatur & terram nobilis memorati, multi fuerint interempti pro Ecclesie libertate, quam ancillare assistendo tyranno talis Episcopus nitebatur. Vt autem Romanam Ecclesiam factus hostis agnoscat &c. ut supra usque in finem. Datum Laterani v. i. Idus Iunij, pontificatus nostri anno sextodecimo.

Epist. 71.
Adversus Episcopum
Halberitatensem.

PRÆPOSITO ET CAPITULO
Briyatenfis.

CVm olim causam quæ inter vos ex parte una & venerabilem fratrem nostrum Claromontensem Episcopum ex altera super Ecclesiis villæ Briyatenfis & sancti Ferreoli & sancti Germani & de Baiassa & de Brassac & de Paulac & de Bellomonte, quas idem ad se diocesana lege spectare dicebat, & vos eas legitime præscripsisse, Casæ Dei, Bellaraque, ac Novemfontium Abbatibus sub certa

Epist. 72.
Decidit litem
quam ipsi ha-
bebant cum E-
piscopo Claro-
montensi.
Vide lib. 11.
epist. 225. 228.

forma duxerimus committendam, iudices ipsi, receptis testibus & attestationibus publicatis, causam ipsam sufficienter instructam ad nostram audientiam remiserunt. Nos igitur auditis & intellectis quæ à vestris & partis alterius procuratoribus fuere proposita coram nobis, quia super Ecclesiis villæ Brivatensis & sancti Ferreoli & de præscriptione legitima docuistis, vos quoad illas ab impetitione ipsius duximus sententialiter absolvendos, eidem Episcopo super illis perpetuum silentium imponentes. In Ecclesiis autem sancti Germani, de Bassa, de Brassac, & de Paulac, & de Bellomonte, quia in probatione præscriptionis canonice defecistis, cum intentio partis alterius sit eo ipso de communi jure fundata quod eadem Ecclesiæ infra limites Claromontensis diocesis concluduntur, super illis jus episcopale adjudicavimus Episcopo memorato, vobis in eis, quoad jus episcopale, perpetuum silentium imponentes. Nulli ergo &c. diffinitionis &c. *usque* incursum. Datum Laterani xi. Kal. Iulij, pontificatus nostri anno sexto-decimo.

PRÆPOSITO ET CAPITULO

Ecclesiæ sancti Iuliani Brivatensis tam præsentibus quam futuris in perpetuum.

*Epist. 73.
De confirmatione privilegiorum.*

Etsi debito pastoralis officij pro universarum Ecclesiarum statu satagere compellamur, illis tamen quæ apostolice sedi specialius adherere noscuntur studiosius nos convenit providere. Eapropter, dilecti in Domino filij, vestris justis postulationibus benigne duximus annuendum, & præfatam Ecclesiam sancti Iuliani, quæ ad apostolicam sedem nullo mediante noscitur pertinere, ad exemplar felicitis recordationis Calisti Papæ prædecessoris nostri sub beati Petri & nostra protectione suscipimus & præsentis scripti privilegio communimus, statuentes ut quascunque possessiones &c. *usque* duximus exprimenda vocabulis. Ecclesias villæ Brivatensis & sancti Ferreoli cum parrochiis suis, super quibus vos ab omni impetitione diocesani Episcopi sententialiter judicavimus absolutos, Abbatiam sancti Germani de Hebron, abbatiam sancti Marcellini de Cantogila, abbatiam sanctæ Mariæ de Pebrac, abbatiam sancti Iuliani Turonensis, Ecclesiam de Brassac, Ecclesiam de Valle cum decima, Ecclesiam de Solmiac cum decima, Ecclesiam de Spelenco cum decima, villam Tarazas, Ecclesiam de Faveroles cum decima, Ecclesiam de Soletto cum de-

Vide epist. 72.

cima, Ecclesiam de Cultus cum decima, Ecclesiam de Bellomonte cum decima, Ecclesiam de Fontibus. Porro Ecclesiæ ac prædia quæ per Præpositorum aut aliarum ecclesiasticarum personarum temeritatem vel per laicorum violentiam sunt distracta, ad jus & proprietatem ipsius Ecclesiæ revocentur, & sine contradictione alicujus personæ illibata in posterum conserventur. Statuimus etiam ut nullus infra terminos parrochiarum vestrarum domum religiosam vel Capellam aut oratorium sine assensu vestro ædificare præsumat, salvis privilegiis Pontificum Romanorum. Sanè ut eadem Ecclesiæ libera semper & quieta permaneat, omnem prorsus Episcopum aliquam in ea ditionem habere, præter Romanum Pontificem, prohibemus. Christa quoque, oleum sanctum, consecrationes altarium vel Ecclesiarum, ordinationes Clericorum qui ad sacros fuerint ordines promovendi, à quocunque malueritis catholico suscipietis Episcopo; siquidem gratiam & communionem apostolicæ sedis habuerit, & ea gratis & sine pravitate voluerit exhibere. Obeunte verò te nunc ejusdem loci Præposito &c. *usque* secundum Deum duxerint eligendum. Ad indicium autem juris & proprietatis Romanæ Ecclesiæ & libertatis vestræ aureum unum nobis & successoribus nostris annis singulis persolveris. Decernimus ergo &c. *usque* usibus omnimodis profutura. Salva sedis apostolicæ auctoritate. Si qua igitur &c. *usque* districtæ subiaceat ultioni. Cunctis autem &c. *usque* pacis inveniant. Amen. Amen. Datum Laterani per manum Rainaldi Acolythi & Capellani Domini Innocentij III. Papæ Kal. Iulij, Indictione prima, incarnationis dominicæ anno M C CXIII. pontificatus verò ejusdem Domini Innocentij anno sextodecimo.

ST. MAGISTRO SCHOLARVM
Brivatensi.

Divina providentia sacrosandam Romanam Ecclesiam omnium fidelium caput constituens & magistram, potestatis plenitudinem penes eam voluit residere; ut quæ pro puniendis seu cohibendis excessibus humana solertia statuenda providit, ejus auctoritas, nunc pensatis rerum circumstantiis & meritis personarum, severè faceret observari, nunc severitati detrahens, dispensando rigorem mansuetudine temperaret. Cùm igitur ad sacros ordines desideres promoveri, ac in iniquitatibus cum Propheta conceptus nobis humiliter

*Epist. 74.
Dispensat super defectu natalium.*